

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

5

1908

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Κ.Π.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. CXLII-41 κώδικι τῆς ἐν Ῥώμῃ βιβλιοθήκης Vallicelliana φέρονται γεγραμμένα δεκαεννέα ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ ποιήματα εἰς μέτρον σαπρικόν ἢ ἀνακρεόντειον καὶ ἐπιγράμματα, ὧν τινὰ τετράστιχα ἢ δίστιχα. Εἶνε δὲ ταῦτα, ὡς ἐπιγράφονται « Ἐκ τῶν τοῦ Ἀντωνίου Στρατηγοῦ διδασκάλου καὶ ἐπιστάτου τοῦ ἐν τῷ κλεινῷ Παταδίῳ Κωττουνιανοῦ Ἑλληνομουσείου ». Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον νὰ ἐγράφησαν ταῦτα ἐν τῷ κώδικι αὐτῇ χειρὶ τοῦ ποιήσαντος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶνε βέβαιον, προέβην ἐκδίδων ταῦτα κατωτέρω ἀναγκαίως εἰς τὴν διόρθωσιν ἐνίων ὀρθογραφικῶν πταισμάτων τοῦ βιβλιογράφου.

Καὶ τίς μὲν ὁ Κωττούνιος ἢ Κοττούνιος, ὁ Μακεδῶν ἰδρυτὴς τοῦ ἐν Παταδίῳ Κωττουνιανοῦ Ἑλληνομουσείου, γινώσκει ὁ ἀναγνώστης τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ἐκ τῶν ἀλλαγῶν περὶ αὐτοῦ ὑπ' ἐμοῦ γραφέντων¹. Ὁ δὲ Ἀντώνιος Στρατηγός, γεννηθεὶς ἐν Κερκύρᾳ ἐκ γονέων Κρητῶν, μετὰ τὰς ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ φροντιστηρίῳ τῆς Βενετίας σπουδὰς αὐτοῦ μετέβη εἰς Πατάβιον, ὅπου καὶ ἀνεβιδάσθη εἰς τὴν ἐπιστάσιαν, ἥτοι διεύθυνσιν, τοῦ Κωττουνιανοῦ Ἑλληνομουσείου, διακριθεὶς ἐν αὐτῇ καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Παταβίνων διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀνδριάντος. Πλὴν δὲ τῶν τύποις ἐκδοθέντων ἐν Βενετίᾳ τῷ 1745 καὶ τῷ 1750 τριῶν αὐτοῦ βιβλίων, τῆς Διδασκαλίας θεωρηκοπρακτικῆς περὶ τῶν πυρετῶν, τῆς Ἱστορικῆς μυσταγωγίας καὶ τῆς εἰς τὸ κρητικὸν ἰδίωμα ἐμμέτρου μεταφράσεως τῆς Βατραχο-

¹ Τόμ. Β' σ. 371 κ. ε. Ἴδε καὶ Σάββα Νεοελληνικὴν φιλολογίαν σ. 301 κ. ε. Περὶ τοῦ ἀντιπρυτάνεως τοῦ Κωττουνιανοῦ Ἑλληνομουσείου, τοῦ Ναξίου Μιχαὴλ Κοττούνη Μαρκέλλου, ἴδε Ν. Βέην ἐν Ἀρμονίᾳ Τόμ. Β' σ. 57 κ. ε.

μουομαχίας¹, ἦσαν μέχρι τοῦδε γνωστὰ αὐτοῦ μόνον ὀλίγα τινὰ ᾄσματα καὶ ἐπιγράμματα, συνεχδοθέντα μετὰ τῶν εἰρημένων αὐτοῦ ἔργων².

Ἄλλὰ πολὺ πλείοτερα εἶνε τὰ ἐν τῇ Vallicelliana ᾄσματα καὶ ἐπιγράμματα τὰ ἐκδιδόμενα τὸ πρῶτον ἐνταῦθα καὶ περιτρώως δεικνύοντά τὴν ἐλληνομάθειαν αὐτοῦ. Ἀναφέρονται δὲ τούτων τὰ πλείστα εἰς διαφόρους εὐπατρίδας, καρδιναλίους, ἐκκλησιαστικούς ἄρχοντας καὶ μοναχοὺς. Τρία δ' αὐτῶν ἐγράφησαν εἰς δύο Ἕλληνας, τὸν Κεραλλῆνα Ζώσιμον Περιστιανόν, γενόμενον μοναχὸν τῆς ἐν Παταβίῳ καθολικῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Ἰουστίνης, καὶ τὸν Ἀργεῖον εὐπατρίδην Ἄγγελον Τηγανίτην, διαπρέψαντα ὡς σύνδικον τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει νομικῆς Ἀκαδημίας.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ τελευταίου τῶν ἐπιγραμμάτων γίνεται δῆλον, ὅτι τοῦτο ἐποιήθη ἐν ἔτει 1741 ἢ βραχὺν χρόνον μετ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος. Τῶν δὲ λοιπῶν δὲν γινώσκεται ὁ χρόνος τῆς συντάξεως. Τοῦτο δὲ μόνον εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς μετέβη εἰς Πατάβιον μετὰ τὸ 1720, ὅτε, διατρίβων ἐτι ἐν Βενετία, ἐποίησε δύο ῥάβρια ὡς ἑταῖρος τοῦ συλλόγου τῶν Ἀβλαβῶν. Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἤδη τῷ 1726 εὐρίσκομεν αὐτὸν ἐπιστατοῦντα τοῦ Κωττουνιανοῦ φροντιστηρίου³.

Ἐν τέλει δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀναγινώσκομεν τὸ σημεῖωμα τόδε· *Νυνὶ αἴλις τούτων· θεοῦ δὲ εὐδοκοῦντος καὶ τάδε παμπλείστοις ξὺν ἄλλοις αὐθις τύπῳ ἐκδοθήσεται.* Ἄλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ Στρατηγοῦ ταῦτα προτιθεμένου δὲν ἐξεπληρώθη, καθ' ἔσον εἶνε γνωστὸν.

¹ Δημητρίου Προκοπίου Ἐπιτετημένη ἐκδόσις τῶν λογίων Γραικῶν παρὰ τῷ *Fabricius-Harles* (Bibliotheca graeca. Ἐν Ἀμβούργῳ. 1808 Τόμ. ΙΑ' σ. 548). — Ζαβίρα Νία Ἑλλάς ἐκδ. Γ. Π. Κρέμου. Ἀθήνησι. 1872 σ. 130 κ. ἑ. — Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ Νεοελληνικὴ φιλολογία. Ἐν Ἀθήναις. 1857 Τόμ. Β' σ. 50 ἀρ. 101, σ. 51 ἀρ. 104. — Κ. Σάθα Νεοελληνικὴ φιλολογία σ. 505 κ. ἑ.

² Σάθα Νεοελληνικὴ φιλολογία ἐνθ' ἀν.

³ *Historia Gymnasii Patavini.* Ἐν Βενετία. 1726. Τόμ. Α' σ. 39 ὑπ' ἀρ. VI.

Εἰς τὴν ἐνδοξὸν ὑψώσιν τοῦ σεβασμίου λειψάνου
 τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου
 Γρηγορίου Βαρβαδίκου
 τοῦ ποτὲ θεοστέπτως ἐν τῷ κλεινῷ Παταδίῳ ἱεραρχοῦντος
 καὶ πανυπερτάτου καρδινάλεως τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας

Ἔσθμα Σαλφικόν.

Ὅλθιος γαίη Πατάβος φανείσθ
 σωφρόνων μήτηρ ἑσαεὶ προφάντων,
 κῦδος Εὐρώπης, καθαρῶν τε λάτρις
 νῦν ἐπιγῆθαι.

5 Καὶ γὰρ, ὦ μοίρας· πάρος ὄν κατεῖχε
 τύμβος αἰδήμων, ἅτε δὴ ταμείον
 πότνιον Ῥώμῃ σεβασμοῖς, πρὸ πάντων,
 σεῖο πορίζει.

10 Τίποτε διστάζεις; Τοῦδε Βαρβαδίκου
 ἄμβροτον σῶμα χρόνος οὐ καθάψαι
 οὐδαμῶς ἔτλη, ἐπιπνεῖον αὔρας
 εἰσέτι θείας.

15 Ἴρέων στίφος σμαραγεῖτω ὕμνοις,
 δοξα δ' ἀρθήτω Ἐνετῶν ἐς ὕψος
 ὥστε φῶς τοῖον διοδεῦσαι ἄκρα
 πείρατα γαίης.

20 Ἄλλά γ' ἐν τούτοις προπεσοῦσ' ἐμεῖο
 εὐλαβῶς, Μοῦσα, ζάθεον μετέρχου
 οἶστρον, εἰθ' οὕτω ξυνελάντι μύθους
 τοὺςδε προσαύδα.

11. αὔρας

Ἦ τριευδαίμων, ἀρεταῖς ἀπίσαι
χρῶς, διαρθρώσας κίαρ, ἦμος ὠδε
ἦργες εἰν οἴστρω τελετῆς ἀρίστου,
ὡς ἀμαρύσσεις.

25 Αὐτῶν τῆς μέντοι ὁ νομεύς ὁ θεῖος,
ζῆλος ὄν τῆκε σταθεροῖο φίλτρου,
Ἐρήγορον κλῆσιν μεμψῶς προφαίνεται
μᾶλλον ἐν ἔργοις.

30 Αὐτὸς ἐνστήθων πενιχροῖς ἐπ' ἡμαρ
πλουτον οὐχ ὦρας, ἐλειῶν γὰρ ἦσθα,
ὄν τρόπον Φοῖβος περιχεῖται ἄλλοις
ἄστρασι φέγγος.

35 Αὐτὸς ἀγγίλων βιοτὴν παρῆλθες,
εὐτ' ἂν ἡμέρου ἐπὶ γῆς φανῆναι
πνεῦμα Χριστοῖο, κρατερῶς βαδίζων
αἰὲν ἐς ἄστρα.

Ἦνί σοι τοίνυν κλέος οἶον ἦρας
εἰκότως μόχθων σέθεν, οἷς ὑπέστης,
ὠδέ πως θεῖον παραμείθει ἔργα
θειοσεβείας.

40 Καὐτὸς ἀστράπτων ἀρετῆς φρονήσει
ἐκγονος πάτρῳ ἱκελος μεγίστῳ
χαῖρε, τοιοῦτου θρόνον ἱεράρχου
νῦν διασώζων.

45 Ἦ ῥα δεσπόζεις θεῖκῳ τε ζῆλῳ,
σφόδρα πατρώας μελετῶν πορείας,
ὡς τε πᾶς ἄμμων ἀδεῶς βοῆσαι
οὗτος ἐκείνου.

22. ἦμος 37. ἡνὶ ἦρας 40. Καὐτὸς 44. ῥὰ

Τῷ ὑψίστῳ θεῷ ἀφιερῶθεῖσης
 ἐν τῷ ἱερῷ παρθενῶνι τοῦ ἁγίου Ἰω-
 άννου Λατεράνου
 τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Ἑλένης Ρουζίνης.
 Προςφωνηθὲν τοῖς ἐκλαμπροτάτοις καὶ ἐξοχωτάτοις
 κυρίοις Μάρκῳ Ῥουζίνῳ τῷ ἐν Σοφοῖς ὄντι
 τῆς τῶν Ἑνετῶν πολιτείας μεγίστῳ
 καὶ Μαρίᾳ Ρουζίνῃ
 προςφιλεστάτοις γεννήτορσι τῆς προρρηθείσης παρθένου

Ἔσμα Σαπφικόν.

ὦ Διὸς κοῦραι πρόφρονες μολεῖτε
 δεῦρο, οἱ θεῖον περιλάμπει εὖχος
 ἄρτι Ῥουζίνων γενεῆς προφάντου
 ἄμμιγα πάσαι.

5 Τοὶ δὲ Εὐτέρπη Ἐρατοὶ τ' ἐνίστω
 φροῖμιον θεῖναι ἱραταῖς χορείαις,
 ὧν καθηγείται ἀρετῆς ἀπάσης
 σύλλογος ἄκρος.

10 Τίπτε ταρθεῖτε ξυνορῶσαι ὦδε
 βωμόν, ἱρῆας, λίβανον σμιγέντα ;
 Οὐκ ἄχους θῦμα· γλυκερὸν προφαίνει
 χάρμα Ἑλένη.

15 Χάρμα, οὐ Μάρκος γενετὴρ ἐχέφρων,
 εἰνετῶν φέγγος σοφίης μεγίστου
 γνώσεων τ' ἰδρις θεϊκῶν, ἐν ἄλλοις
 ἤσθαιτο πρώτως.

Ἐπιγραφῆς στ. 9. προρρηθείσης

10.σμιγέντα

20 Χάρμα, οὐ μήτηρ Μαριάμ καθῆψε,
οὐσα ὡραῖον γαμετῆς ἐκάστου
εὐσεβοῦς δαίγμα· ζυνορᾷ γὰρ οἶαν
τέξατο κούρην.

Χάρμα τούντεῦθεν διαβαῖνον οἶκον
πάντα Ῥουζίνων· χ' ἄτε θεία φρυσις,
βηλός' ἐκπάγλως ἐπανήκει αὐτε
ἐνθεν ἀπῆλθεν.

25 Ἦνι Χριστοῦ ζαφλεγῆς ἑταίρη
παρθένων στίφει ἀγλαῆ παρίστη,
ἡμμένας δαῖδας προτιθείσα, οἷχ
σύμβολα φίλτρου.

30 Ἦνι κοσμήσεις ἀποβάλλει ἴφι
ἄς φέρει κόσμος· χαροπὴ δὲ στίλβον
πτήσεται εἶμα, πρόπαλαι ποθοῦσα
κάλλαα τοῖα.

35 Ἦ Νεῶν πλήρη χάριτος πιφαύσκει
πνεῦμ' ἀληθείας, ὅτι ὠδ' ἀνῆπται
ἄκρα Ῥουζίνων μεγαλεία ἤδη
κράντορι θείῳ.

Τίπτε γοῦν, Μῶσαι, ἄλαλοι δοκεῖτε ;
Εἶα φωνεῖτε· ζυνέηκα, φεῦ, φεῦ·
οὐ λόγον στέργει, σέβασιν δὲ μᾶλλον
ἔργμαθ' Ἑλένης.

3.

Δίστιχον

αἰνιττόμενον εἰς τὰ τῶν γεννητῶρων ὀνόματα
καὶ εἰς τὸ τοῦ θεοῦ Μάρκου καὶ δειπαρθένου Μαρίας,
ὧν τῇ προστασίᾳ ἀπ' ἀρχῆς ὑπετέθη
ἡ ἀριστοκρατία τῶν Ἑνετῶν.

Μάρκω καὶ Μαρῖξ Ἑνετῶν γάμος ἑκπαλ' ἀνῆπται·
νῦν δὲ θεῶ Μάρκου καὶ Μαρῖης Ἑλένη.

4.

Εἰς τὰ ἐνδοξότατα νύμφια
τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ἐξοχωτάτου κυρίου
Βενεδίκτου Βαλκαράννα
καὶ Κηκιλίας Πριουλίου

Παίγνιον ποιητικόν.

Τίπτ' Ἄρης Κύπριν γαμητὴν ἑμεῖο
αὐτὸν ἐφαρμόζει στυγεραῖς ἐνέδραις ;
τίπτ' ἔμοι δῆριν ξυνερεῖδει ἄρτι
πάντοθι γαίης ;

5 Νῆ Στύγα πλείστας στοναχὰς ἀνάψω
κῆρι εὐτόλμω ὑπὲρ ὧν ἀνέτλη·
οὐ γὰρ ἐν ἄλλοις ἀκλεῆς ἐγώνη
εἰμὶ μακαίρων.

3. Ἐπιγραφῆς στ. 5. ἀριστοκρατεία

10 Ἦ Διὸς τέκτων· παραχρῆμα δ' εἶλε
χρῦσεον σιρῆν, περιβάλλη ὄφρα
Ἄδριος φύτλας δύο, ἅς γ' ὑφώρα,
ὥς εἶον αἰσχος.

15 Κάρπιμον τούργον κομιδῆ κεν εἶη·
καί γάρ ἐξήρτα λίχος ἴφι, ἔνθα
ἠδέως κείτο ζάθεος ναξιν
ἄνδρι ἀμέμπτω.

20 Αὐτὰρ Ἡφαίστῳ κοπιῶντι Φοῖβος
λίξε· μὴ δίζου, φίλε, φροῦδα ρέζειν·
λανθάνει σαυτὸν προφανῶς ῥοδόχρους
Κύπριδος ὦρα.

Ἦν ὄρξες νύμφην ἀγλαῆν, ὑπάρχει
εἰνετῶν εὐχος γενετῆ, φρονήσει,
κάλλος ἧ δῶκαν Χάριτες φανῆναι
θάμβος ἐκάστῳ.

25 Τῆςδε ἠρώων πέλει ἐκμαγεῖον
οἶκος ἐμπλήσας χθόνα, πόντον, αἰθρην
ἰχνέων κύδους σελαγοῦντος, ὥσπερ
ἀστέρες ἡμιν.

30 Ὡς δ' αἰεὶ θάλλη σέλας, οἱ συνῆψεν
εἰκότως αὕτη πόσιν εὐκλειᾶ τε
νουνεχῆ τ' ἄδδην, ἰκελόν τε πᾶσι
δαίμοσιν ὄντως.

35 Θῆψεν Ἡφαίστου νόος ἀμβλυώττων
τοῖα δηλοῦντος μεγαλεία Φοῖβου,
εἶτα μειδήσας γλυκερῶς μετηύδα·
Τίσιν ὑφέξω.

Ἡμεῖν δ' ἄδων προεισεύω ἄλλοις,
 ἀλλὰ δεδούχος συνεχῆς φανοῦμαι
 νομφίον τσίνδε· κλέος ὦδε τέκνοις
 ἄφθιτον ἔσται.

5.

Εἰς Μάρκον Φουσκαρένον
 κηδεμόνα τοῦ Ἁγίου Μάρκου
 Ἕσμα Σαπφικόν.

Εἰνετῶν εὐχος σελαγίζει ὄσσον
 ἰδυμεναι ὅστις κομιδῆ χατεύει
 πᾶσα οὐ γαίη ἐνεπλήσθη, ἄρτι
 Μάρκον ἀθρεῖτω.

5 Μάρκον, ὃν γλώττη βρότεος γραιίρειν
 ἀδρανεῖ μέντοι νόον ὅττι κεύθει
 ἔργμασ' ἠρώων φύσις, οἷα Φοῖβος
 ὄψιν ἐν αἰγλαίς.

10 Ἄνδρα τόνδ' ἔγνω χαλεπῆσιν ὄρης
 ἔμπρονα πρέσβιν βασιλῆς Βιέννη·
 αὐτὸν δὲ ῥητῆρα γλυκερὸν φανέντα
 θαύμασε Ῥώμη.

15 Σαρδός κράντωρ νέον οἶδε Μάρκον
 καλλονὴν μύθων, σταθερὸν τε γνώμης·
 ἠδ' ἔφη Κόσμος μάκαρ, ἦν ὁμοίους
 πλείονας εἶχεν.

20 Ἐξίθ' ἐν φέγγει γλαφυρὸν ἐκείνου
 συγγραφῆς ρύθδην· τόκα γὰρ συνήσει
 πᾶς τις, ὡς κῆδος γενετῆ προσῆψε
 Μάρκος ἐν ἄλλοις.

Καί γε μὲν θάμβος συνοδεῖεν ἔργα
δεινὰ Σουγκλήτου προσεχει μελήσει
Παλλάδος θείης· διὸ δὴ φερέσθω
ἄστρασιν ἥρωσ.

25 Ὑμνῶν ἰσοῦται ὅδε Ναυαγήροις,
Βαρβάρους κ' ἄλλοις Ἐνετῶν τὸ πρόσθεν
δειγμα ὀφθέντων ἀρετῆς ἀπάσης
ἐκκριτον ὄντως.

30 Τεύξατ' ἐδραῖον τέμενος Σοφίη
ὑμεις ἐν μόχθῳ· καθαρῶς κεν ἦδη
τοῦτ' ἴδοιτ', ὅπως νεαροῖσι θάλλει
ἔρνεσιν εὐχους.

35 Σκυλα ἀρχαίων σπάνια προφάντων,
μεστὸν ὧν Ῥώμη ζάθεός μιν εἶδεν,
οὐ τυκτὸν λέκτο· ξυνετῶς δὲ μᾶλλον
ὡς ἐὰ λάμψη.

40 Ἴσαρ εὐρῶεν τοσαχῶς ἀνήκεν
αἰὲν εἰς ἄκρον· Γαλερῆ δὲ πάτρη
πορφυρῷ φέρει ἴδος ἠδὲ χρῶτα
οἱ περιθάλλπει.

Μοῦσά μευ λέξον τίνα δῶκε χάριμην
πατρὶ ἐνδόξῳ, θεοσέπτῳ, οὐπερ
πάντοθεν φήμη ἀλαλάζει αὐθις
Μάρκος ἀγήνωρ;

45 Ἡσθόμην φεῦ φεῦ κεινὸν ματεύσας·
καὶ γὰρ ἠρώων φρένες οὐχ ὁμοίως
δημόταις κείνται· μεγαλεῖα κείνοις
ἔμφυτα πάντη.

34. ζάθεος μιν 39. ἴδος 48. πάντη

6.

Δίστιχον
ἀνιπτόμενον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ρηθέντος
καὶ εἰς τὸ τοῦ θεοῦ Μάρκου προστάτου τῶν Ἑνετῶν.

Δωκε θεουδαίη Ἑνετοῖς πρόδικόν ποτε Μάρκον·
νῦν πρόδικον Μάρκῳ Μάρκε σε πατρίς ἄγει.

7.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Ἐνακρεόντειον.

5

Χάριτας μόγις πέπεισμαι,
γαίην ἐπεὶ μετῆλθον,
τὸ κῆρ Ἀριστοφάνους
λέξαι μονὴν ἐκούσας.
Ἔστω Πλάτωνι κειθῶ·
πιθανὸν ἔμοιγ' ἂν εἴη
μέλαθρά σου διαυγῆ
ἔλαιντ' ἂν ἄρτι, Μάρκε.

6 Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ στ. 3 Ἑνετῶν καὶ ἐν στ. 4 τοῦ δίστιχου τὸ Ἑνετοῖς μετὰ ὀκρείας κατ' ἐξαίρεσιν.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 Ἐνακρεόντειον ἰκονταὶ τάδε

* Πλάτωνος εἰς Ἀριστοφάνην

Δίστιχον.

* Αἱ Χάριτες τέμενος λαθεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται.
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

8.
Εἰς τὸν αὐτὸν

Ἐπίγραμμα.

Καίπερ μὲν Λιβύης περιέμμεναι ἢ διαβαίνειν
Ἄλπεις ἠρώων εὖχος ἔην πρόπλαι,
κείνων ἀλλ' ἔμπης φροῦδα πτολιμήια ἔργα,
ξυγγραφίως προεχοῦς μὴ ποτινισσομένου.
5 Οὕτωςι γραφίδος πάντ' ἀνδρὶ χαθήματα δεῖται,
ὡς μὴ πανδαμάτωρ καὶ τὰδ' ἔλοιτο χρόνος.
Ἄδρια εὐδαίμων, λελοχυία δαήμονα φῶτα,
ἔνδικα ὄν τίσις εἴματι πορφυρέῳ.
Οὐ μεγαρεὶς γραφεῖ Ῥωμαίων, τόνδε λαχοῦσα,
10 ἔργματα εὐφραδίῃ ζωπυρόοντα σίθεν.

9.

Εἰς Σίμωνα Κονταρένον,
κνδεμόνα τοῦ Ἁγίου Μάρκου

Ἐπίγραμμα.

Εὖγε, Σίμων, ἄνθος πολύοσμον γῆ τε θαλάττῃ,
οὐ βροτολοιγός Ἄρης οὐ ποθεὶ πληῆξε κέαρ.
Εὖγε, ἰδὲ ζῆθι, προφανῶς σὸν κῦδος ἐλαύνων
ἔνθα πατρὶς χατέει φέγγεος ἀενάου.
5 Κεῖνη πορφυρέῳ νυνὶ περὶ χ' εἶσατο κάλλει,
πρήξας ἅ Δαλματὴ Θρηκικὴ τε πόλει.
Τὸ δ' αὖ ἠρώων κατέχων φρένας, οὐ ποτε παύσῃ
δεικνύς, ὅττι γέρας τέρμα σὸν οὐ τελεῖθαι.

8. στ. 1. λυβίης Ὁ στ. 5. περιχεῖσάτο. Ἄλλ' ἴδε κατωτέρω 11, στ. 6.

10.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Ἐπίγραμμα.

Αἶθε γραφεὺς ζῶη Ῥωμαίων ἔκκριτος ἄρτι,
Μούκιον ἰξάρας εἰς λόγῳσι πάλαι.

Οἶδα γὰρ ὅττι Σίμωνα ἰδὼν εἰσαῦθις ἂν εἶποι
λώιον ἢνὶ κλέος Ῥωμυλίοιο φύτλης.

5 Ἦρωσ ταυτὰ φέρει νῦν στίγματα Μούκιος οἷσπερ
λάμψεν· ἀτὰρ διέχει ἀμφοτέρων ὁ τρόπος.

Καὶ γὰρ ἐκείνος ἐνέδραις χρήσατο, χεῖρ' ἐπιπλήξας·
ἀμφαδίην οὗτος χεῖρα πόρην Ἄρει.

Μούκιον οὖν Ῥώμη ἀγρῷ ἡμείψατο τῆμος·
10 τόνδε πατρὶς τίει κάλλισι πορφυρέοις.

11.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Ἐπίγραμμα.

Ἦνὶ Σίμων κατέχει πατρίδος μέλαθρ' ἄρτι, κομίζειν
ἦρωσ κρατεροὺς ἐνθ' ἀρετῇ φιλέει.

Ἦνὶ γάνος πτόλιος περιχεῖται πέντοσε· δῆμος
κέκραγε Ζῆθι, Σίμων, εὖχος ἀριπρεπέων.

5 Θάμβειν ὡς αὐὸς Θρήξ παρειῶν μεγαθύμῳ
ἀνδρὶ, τὸν ὠρῶδει χ' εἰματι πορφυρέῳ.

Καὶ γὰρ ἀλουργίς ἐκείνη Θρήκιον αἶμα παρεῖχε,
ῥέξεν ὁ Δαλματῆρ, κράτεσιν εὖτε Σίμων.

12.

Εἰς τὸν γαλιννότατον κοίρανον

Πέτρον Γριμάνον

Ἐπίγραμμα.

Εἰνετίας φάτις, διοδεύσας Ἱξοχα γαίης,

ἦκεν ἀειρομένη θάμβος ὁδοιπορίας·

αἶψα δ' ἰδοῦσα πλάτος, τὸ λίθοισιν ἐκάλλυε τέχνη,

ἐνθα νεὼς Μάρκου ἰδρυτ' ἀγαυός, ἔφη·

5 ὦ δάπεδον σοφίης Πέτρου ἀένναον εὖχος,

ἐνδικα τὸν σέβεται ὄρχαμον Εἰνετίη.

Οὐκ ἴτι Βρεττανίης ἄγμαι τόνδ' ἄνδρα τιθείσης

ἰδοσύνησιν ἔης βεῖδειον ἀγλαίην.

Τοίων γάρ θ' ἠρώων ἱμερτὸν φαός ἔλκει

10 αἶν κῆρ πτόλεων, ἠελοίοιο δίκην.

Καί νυ κλέος Πέτροιο τριπλῆ τετραπλῆ τε ἀνίσχον,

νῦν πολυπραγμοσύνης πείρας ἐμῆς τελέθει.

Ἦ φήμη πτερόεσσα· ἰδ' αὐτίκα λάϊνος ἔστη

σιγῇ ὡς σεβίση τόνδ' ἐπέεσι μάτην.

13.

Εἰς Δανιὴλ Βραγαδῖνον

ἰπλέα τῆς τε Συγκλήτου μέγαν ἐν Σοφοῖς

καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἀξιοπρεπέστατον κηδεμόνα,

τὸν ἐν Ἰσπανίᾳ πρῶτον, κᾶτα ἐν Βιέννῃ τὰ τῆς πρεσβείας

διαφερόντως ἀποτελέσαντα· τέως δὲ θεία ῥοπῆ

βαρείας νόσου ἀπαλλαγέντα, κεκμηκότος τοῦ υἱοῦ,

ὃς τέκνον καταλέλοιπε μεγίστου πατρὸς παραμύθιον

Ἐπίγραμμα.

Εὖτ' Ἀδρίας κόλπον Βραγαδῖνος τόνδε μετῆλθεν,

Ἄρκτῶις κομίσας ἦν πόρεν Ἑσπερίοις

12. στ. 12. πείρας ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος πείρας

13. Ἐπιγραφῆς στ. 4. κᾶτα

14. τὸν

πρεσβείας αἴγλην, Γαιήσχος ὤρσε τριαίνην,
 ἤρωος δ' ἤγει κόμασιν εὐρὺ κλέος,
 5 ἔξοχα παντοίας ἀρετᾶς θς πάντοθι σπεῖρεν,
 Εἰνετήσιν ἔχων ἔργματα νῦν Σοφίης·
 πάτμε σύ μούνος ἐνεδρεύσω βιοτὴν στυγερῆσιν
 αἴψα νοσηλείαις ἀνδρὶ ἀριπρεπέϊ.
 10 Ἄλλ' οὖν ἠττηθέντα σε πᾶρ Διὶ ὄφρα κροτήσῃ,
 ἦς γῆς ἀπιών, πατρὶ γόνον παρέδω.
 Πορφυρὶς ὄν πᾶππου μεγαθύμου σφόδρα διδάξει,
 ὡς φάτις ἠρώων οὔποτε θνησίσι ἴδε.

14.

Εἰς τὴν τῷ ὑψίστῳ θεῷ ἀφιερωθεῖσαν
 ἐν τῷ ἱερῷ παρθενῶνι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Λατεράνου
 ἐκλαμπροτάτην κυρίαν Φλωρεντίαν Νάνη
 τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ τελετῇ ἐπικληθεῖσαν Μαρίαν Κλάραν

Ἐπίγραμμα.

Δόγμα θεοῦο πάλαι Μαρίην ἐξελέξατο κούρην
 ἐκ γενετῆς Δαβὶδ χάσμα κόσμῳ πορίσαν.
 Ἄλλὰ γε· ὦ μοίρας· Μαριάμ νῦν λέξατο αὔθις
 ἄνθος ἐξ Ἐνετῶν πᾶσι δοτὴρ χαρίτων.
 5 Κεῖνη μὲν κάλλει ἀρετῶν ὑπερέπτατο οὐρον·
 ἦδε φέρειν κάλλους τέρμ' ἀρετῶν δοκίει.
 Κράντορος εἰ τοίνυν κατέχει προτέρημα ἐκείνου
 μητρὸς, ἔχει νύμφης ἦδ' ἐρατῆς τὸ γέρας.

15.

Εἰς τὸ τῆς αὐτῆς ἐπάγγελμα

Ἐπίγραμμα.

Ἦμος ἐνεπλήσθη χάριτος Μαριάμ, ὑπερήσθη
κόσμος ἅπας, ἰδ' ἄλις στουγνός ἔην Ἀίδης·

Τοῖα φέρει Μαρίη, Ἐνετῶν γάνος, ἄρτι μεγίστῳ
γοῦν ἐπιθείσα θεῷ παρθενίης τε κλέος.

5 Κεῖνη πατρός ἔρω, ἰδὲ υἱός· ἄμμιγα δῶκεν
ἡμῖν ἀλιτροῖς τικτομένην Σοφίην·

ἥδε συνοικουσα θεῷ, θνητοῖς ἀποφαίνει

μητρός ἔρωθ' ἀγνῆς ἀγαθέου τε γόνου·

υἱά εἰ κεῖνη ἔφορξ' γοῦν ἐνδικὰ φίλτρῳ,

10 ἥδ' ἔφορξ' φίλτρον υἱῷ, ἀνακτι νόων.

16.

Εἰς Ζώσιμον Περιστιανὸν
ἐκ Κεφαλληνίας, τὸν τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου
μοναδικὸν σχῆμα ἐνδυθέντα ἐν τῇ Παταβίῳθι
ιερᾷ μονῇ τῆς ἁγίας Ἰουστίνης
καὶ ἐν τῇ τελετῇ Ἀθανάσιον ἐπικληθέντα

Ἐπίγραμμα.

Υἱὲ Ὀδυσσῆος πάτρη, Χριστοῦ δὲ πίστει,
τὸν δεκέται γε πλάνη θῆκεν ἔρωσ σοφίης,
ἥνι σε ναυαγοῦντα λιμὴν νῦν δέξατο οἶος,
σώματι μὲν γυμνόν, νῶ δὲ πλέων χαρίτων.

5 Ἦδ' οὐ Φαιήκων χώρα, οὐχ ὕλη ἀνάσσης,
αὐτὰρ Ἰουστίνης σεμνὸν ἔδος τελίθει.

15. στ. 1 ἦμος 7. συνοικεῖσα 8. ἔρωτ' ἀγνῆς 16. στ. 1 πλέων

Οἱ κῦδος Βενεδικτου πᾶρ μοναχοῖς σελαγίζει
 παντοίας ἀρεταῖς, ἡελίου τε δίκην.
 Ὅλβιος εἰ τοιάδε λαγῶν βιοτῆς θεοπέπτου·
 10 ὄλβια δ' αὖ περνεῖς τόνδε δρόμον μερόπων.
 Ψεύσεται οὐ βουλή πατέρων, οὐ ψεύσεται ἰμεῖο
 χρησμός· καὶ γὰρ ἔχεις οὖνομ' Ἀθανασίης.

17.

Εἰς Ἄγγελον Τηγανίτην
 εὐπατρίδην πόλεως Ἄργους
 ἐν τῷ τσῦ Συνδίκου λαμπρῷ ἀξιώματι
 τῆς ἐν τῷ κλεινῷ Παταβίῳ Ἀκαδημίας
 ἀμφοτέρων τῶν νομικῶν
 ἀξίως καθιδρυθέντα

Ἐπίγραμμα.

Σφόδρ' Ἀγαμεμνονίδην Ἐριννύες ἄμμιγα τείρον
 εὐτε πατροκτονίησι μητρός ἀνῆψε φόνω.
 Καῖνον δὲ στοναχοῦντα ἰώρων ἤματα πάντα
 βουλήν Εὐμενίδων οὖρεα ἠδὲ πόλεις.
 5 Ἀλλὰ γε Παλλὰς Ἀθήνη φθέγγετο Μῆ ἐπὶ πλείστον
 μοχθεῖτω κοῦρος, δῶκεν ὄν εὐγενίη.
 Ἄλλοτε γὰρ, ἐτέων προϊόντων, οὗτος ἀμείψει
 ἡμῖν ἐν Πατάβῳ Σύνδικον εὐκλεία,
 ὃς Νέμεσιν τίσει, Θέμιδος τε νομᾶς διασώζων,
 10 ἔμφανίσει ἐτέροις οἷον ἔχει πρόγονον·
 ὡς δὲ νέοις πορίσει, ἀρετῶν κειθ' ἴξοχα δείγμα,
 οὐ λήσει μέντοι ἔμφρονα Εἰνετίνην.
 Τισιφῶνη, Ἀληκτῶ, ἠδὲ Μέγαιρα ἐνεῖδον
 15 αἰρόμενον πόρρω ἄγγελον, οἶα νέφος.
 Αἶψα δὲ κλάγξαν ἅπασαι Φεῦ, εἰ ἡμῖν Ὀρίστης
 ἔκπαγλα τοῖα φέρει ἔκγονα ἰδμοσύνης.

16. στ. 9 τοιάδε 17. στ. 15. πόρρω

18.

Εἰς τὸν αὐτὸν
διὰ σαπφικῶν μέτρων
Παίγνιον ποιητικόν.

Ἑλλάς ἡρώων γενέτιρ' ἀρίστων,
Ἄργους ὦ, Σπάρτη, γεραραί Μυκῆναι,
Θετταλῶν ἦδη, Ῥοδίων τε, Κρήτης,
ἔγρεο αὖθις.

5 Ἐξοπλίζου παραχρῆμα, ὅστις
ὄρκον Ἀτρεΐδαις ἐπιδοὺς ἀπῆλθεν
ἐκπαλαί Τροίην ἀνατρέψαι ἄδδην
θυμὸς ἀνώγει.

10 Τυνδαρίς μέντοι Πάριδος φανεῖσα
ἄρπαγὴ τῆμος, κρατεροὺς ἐφ' ὄπλα
ὤρσεν οὐκ ἄλλως, ὕβρεως ἰχούσης
σφόδρ' ἀφορήτως.

15 Νῦν δὲ Ἀντήνωρ θεμιτὸν καθεῖλεν
εὐκλεᾶ πτόρθον, παρελὼν μὲν Ἄργους
ἄγγελον ἄδύσνους ἔρις αἶψα σίγα
ἠπεροπεύη.

20 Κυπρίης ἔργον τόδε οὐχ ὑπάρχει,
ἀλλ' Ἀθηναίης Πάταβον φιλούσης,
ὡς πάρος Λητώ παρὰ πάντα στέρξεν
ἔνδικα δῆλον.

᾿Ωδε Τρῶς ἦρωες νομικοῖσι τάξεν
ἄνδρα τοιοῦτον ζύνεσιν φοροῦντα
ὄφρα Ἑλλήνων μέγα κῦδος εἴη,
βουλῇ Ἀθήνης.

25 Οὐ γὰρ Ἀντήνωρ γενετῆ μεγαίρει
 Ἄργεος πάμπαν, φιλικῶς δὲ μᾶλλον
 εἰσαεὶ χράται, ἀρετῆς μιν ἄλλοις
 δαῖγμα πορίζων.

30 Ἄγγελος τοίνυν ἰθυεῖ πορείας
 ἐνθα ἠρώων ἀναλάμπει ἶχνος
 ἡδὲ νοστήσει, ἄτε δὴ Ἰήσων,
 πατρὶδ' εἰς αἶαν.

35 Ζεὺς ἔπος τοῖον στεροπῆ συνείρε'
 Μουσείων στίφη γλυκερῶς δὲ κλάγξαν
 Παλλάδος ζῶη πρύτανις δαήμων
 δηρὸν ἐν ἡμιν.

40 Ἄψ Ἐρις πρῶτον, στυγερώς ὀρώσα
 χαρμονὴν πάντων, ὑπερῆλγεν ἦτορ,
 εἶτα λυσσώδης λίθινον μετῆλθε
 θειόθεν εἶδος.

19.

Εἰς τὴν ἀπροσδόκητον τελευτὴν,
 καταδαρθέντος, κλίνης τε ἐκπλεσόντος νυκτὶ τοῦ σοφωτάτου
 ἀρχιάτρου ἐν τῇ τοῦ κλεινοῦ Παταβίου ἀκαδημείᾳ
 Ἀλεξάνδρου Κνύψ Μάκοπν βαθυγῆρω
 ἔτει ἀψμδ' ἐνάτη ἰσταμένου Βοηδρομιῶνος.

Τετράστιχον.

Οὐ σύμπτωμα βίοιο ἀφείλετο ἔννουχον, αὐτὰρ
 πτώμα γέροντα μόρω δὴν τερατευόμενον.
 Ὅν δὲ μόρος δραπέτευεν αὔπνον ἰόντα, διῆρεν
 εὐδοντ' ὀκνήσας μὴ φέρη αὖθις ἄχη.

18. στ. 27. μὴν 19. Ἐπιγραφῆς στ. 4. βαθυγῆρω
 ἰσταμένου 3. διῆρεν

5. ἐνάτη

20.

Ἔπει ἄγμα δανεῖσαντός μου τὰ τοῦ Πινδάρου
τινὶ τῶν τοῦ Παταβίου εὐγενῶν οἴκοθεν κατὰ συμβεβηκὸς
μία τῆς βίβλου σελὶς κατεφλέχθη πυρὶ.

Δίστιχον.

Οὐ ποθὶ Πινδαρίων μεγάρων πῦρ ἤφατο· φεῦ, φεῦ·
ἤφατο δ' ἐν Πατάβῳ, Τρῶας ἀμυνόμενον.